

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui:

Răchițeanu Anton xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.06.2017 - 24.07.2017;

Instanța de apel: 25.08.2017 - 07.11.2017;

Instanța de recurs: 19.02.2018- 21.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorei Chișinău, sediul Central din 24 iulie 2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Răchițeanu Anton a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an 6 luni.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii stabilite lui Răchițeanu Anton cu stabilirea termenului de probațiune de 3 (trei) ani.

S-a dispus încasarea de la Răchițeanu Anton în beneficiul SRL „GRANDAUTOCLUB” a cheltuielilor legate de păstrarea automobilului în sumă de 2 760 (două mii șapte sute șazeci) lei.

Cheltuielile legate de efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2 464 lei s-a dispus a fi trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Răchițeanu Anton, la 23 aprilie 2017, aproximativ la orele 23.50, fiind în stare de oboseală avansată, posedând permis de conducere pentru mijlocul de transport pe care-1 conducea, de marca ”Scoda”, model „Fabia” cu n/î xxxx, pe traseul Chișinău-Bender (R2), din direcția mun. Chișinău în direcția or. Anenii Noi, ajungând la o distanță de aproximativ 21.3 km până la or. Anenii Noi, acționând contrar prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului

Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează: „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, pct.45 subpct. (1) lit. a), b), d) al Regulamentului, circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră” și alin. (2), care stipulează „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită, nu a redus viteza și nu a oprit autovehiculul condus de el în stare de oboseală avansată, în rezultatul cărui fapt a tamponat pietonul Luțac Piotr, care se deplasa pe carosabil.

În rezultatul accidentului rutier pietonului Luțac Piotr i-au fost cauzate următoarele leziuni corporale: revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, ruptura durei mater, revărsate sanguine subarahnoidiene difuze, sânge în ventriculii cerebrali, fractură cominutivă a oaselor bolții și bazei craniului, fractura osului maxilar drept, fractura claviculei stângi, fractura omoplatului drept, fractura discului intervertebral Th2-Th3, fracturi costale bilaterale pe mai multe linii anatomice cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, cu lezarea pleurei parietale, contuzia hilurilor pulmonare, rupturi multiple a pulmonului drept, ruptura completă a aortei, revărsate sanguine țesuturile moi a abdomenului, zdrobirea lobului drept a ficatului, dehiscenta simfizei pubiene, dehiscenta sacro-iliacă stânga cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, fractură închisă a humerusului stâng, fractura închisă a ambelor oase a ambelor gambe cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente fracturilor, echimoze, excoriații plăgi contuze la nivelul capului, trunchiului, membrilor superioare și inferioare, leziuni ce au fost produse intravital, la acțiunea traumatică a unui corp(uri) contodent(e) dur(e) sau la lovirea de un asemenea corp(uri), posibil de părțile proeminente a unității de transport aflată în mișcare, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și în comun ca periculoase pentru viață și conform raportului de expertiză judiciară nr. 59D/821 din 13 iunie 2017, se califică ca vătămare corporală gravă, iar în rezultatul traumelor cauzate, Luțac Piotr a decedat la locul accidentului.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței pe cauza penală de învinuire a lui Răchițeanu Anton în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal din motivul blândeții pedepsei și ilegalității acesteia.

Pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 ani 6 luni, cu

ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal a suspenda executarea pedepsei pe termen de probă de 4 ani.

A încasa din contul inculpatului Răchițeanu Anton în beneficiul statului, cheltuieli judiciare în suma totală de 2464 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului procurorul a invocat:

- infracțiunea comisă de inculpat atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligația impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai însuși a șoferului, dar și a altor participanți la trafic;

- instanța de fond nu a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă ce ar corespunde cerințelor art. 61 și 75 Cod penal;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Astfel, cheltuielile de judecată suportate de către stat pentru efectuarea expertizelor judiciare în suma totală de 2464 lei, urmează a fi încasate din contul lui Răchițeanu Anton.

3.1. La 03 noiembrie 2017, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu a declarat apel suplimentar prin care a solicitat casarea sentinței din motivul blândeții pedepsei aplicate inculpatului, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recunoscut culpabil Răchițeanu Anton în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 4 ani 6 luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

A încasa din contul inculpatului în beneficiul statului, cheltuieli judiciare în suma totală de 2464 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea cererii de apel suplimentar procurorul a invocat:

- instanța de fond a ignorat faptul că, inculpatul a comis o infracțiune gravă, soldată cu decesul victimei, anterior fiind condamnat, antecedentul penal fiind stins, deci cu un impact social acut în societate, și fără a lua în considerație la cele menționate a stabilit neîntemeiat inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Totodată,

textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma “poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme;

- în textul apelului declarat s-au strecurat erori materiale, în solicitarea procurorului fiind eronat indicate „*culpabil Olari Mihail Ion în baza prevederilor art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal*” și consideră necesar a fi corectate erorile materiale menționate urmând a fi considerată corectă expresia „*culpabil Răchițeanu Anton în baza prevederilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal*”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, a fost admis apelul și apelul suplimentar al procurorului, cu casarea sentinței în partea numirii pedepsei complementare și pronunțată în această parte o hotărâre nouă potrivit căreia:

Lui Răchițeanu Anton recunoscut vinovat în temeiul art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a-i stabili pedeapsa privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. Colegiul a remarcat că din probele administrate în cursul urmăririi penale, rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că, fapta inculpatului constituie infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și este de natură să permită stabilirea pedepsei.

Cu referire la cerința procurorului vis-a-vis de pedeapsa numită inculpatului, Colegiul a stabilit că întemeiat instanța de fond la stabilirea pedepsei principale a acordat o deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate.

Astfel, instanța de fond, stabilind pedeapsa inculpatului a reținut că acesta deși a comis o infracțiune gravă, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu a fost supus sancțiunilor administrative, în adresa SP-6 IP Botanica, în privința sa careva plângeri nu au fost înregistrate, la evidență specială, inclusiv medicului narcolog sau psihiatru nu se află a persoanelor nu se află (f.d. 140, 142, 146). La fel, din materialele cauzei rezultă că, inculpatul din propria inițiativă a restituit prejudiciul material și moral succesorului victimei, care nu are careva pretenții față de el și în acest sens a înaintat către organul de urmărire penală o cerere, prin care a solicitat neatrăgerea lui Răchițeanu Anton la răspundere penală.

Colegiul a conchis că corect s-a constatat prin sentința instanței de fond că, inculpatul nu prezintă pericol social, corectarea lui fiind posibilă fără aplicarea pedepsei cu închisoare, astfel, scopul pedepsei penele poate fi atins și cu stabilirea în privința lui Răchițeanu Anton a sancțiunii sub formă de închisoare cu suspendare conform art. 90 Cod penal, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Cât ține de pedeapsa complimentară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, Colegiul a constatat că este prea blândă în raport cu faptele săvârșite și a considerat oportun de a aplica inculpatului privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani, care în viziunea Colegiului, va atinge scopul scontat de restabilire a echității sociale și va fi în măsură să reeduce comportamentul inculpatului.

Referitor la solicitările acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată pentru expertize în mărime de 2464 lei, Colegiul a considerat necesar a le respinge deoarece, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat prin prisma prevederilor art. 158 Cod de procedură penală.

În speță, expertiza efectuată a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării vinovăției inculpatului, constituind o măsură procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul indică că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de el în apel, ignorându-le la emiterea deciziei. Consideră că decizia adoptată în cauza lui Răchițeanu Anton, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

Concomitent menționează că soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința instanței de fond cu privire la refuzul încasării cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, contravine normelor procesual penale în vigoare.

Pronunțând hotărârile, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că inculpatul condamnat urmează să suporte cheltuielile judiciare în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat. Inculpații condamnați urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile. Prin urmare, cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuirea lui Răchițeanu Anton, pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2464 lei, urmează să fie încasate din contul acestuia.

5.1. Referințe au depus avocatul Țigănașu Elena în numele inculpatului și avocatul succesului părții vătămate, Conoval Igor, care au solicitat respingerea recursului declarat de către procuror, considerând că nu s-a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează despre inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva deciziei instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că temeiul prevăzut de norma menționată supra, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

De asemenea, Colegiul atestă că recurentul critică decizia instanței de apel și sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei aplicate, temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens se menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui

vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul. Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul constată că instanța de apel menținând soluția primei instanțe în partea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, corect a stabilit că corectarea și reeducarea lui Răchițeanu Anton este posibilă fără privarea de libertate, punând la baza soluției prevederile art. 7, 75 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, precum și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, în privința inculpatului nu sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal la stabilirea pedepsei, deoarece instanța de apel corect și-a expus opinia pe care Colegiul penal o susține și anume, a fost reținută ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, precum și repararea benevolă a pagubei pricinuite.

De asemenea, se reține că instanțele ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu a fost supus sancțiunilor administrative, în adresa SP-6 IP Botanica în privința sa careva plângeri pe perioada anului 2017 nu au fost înregistrate, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, corect au considerat necesar a dispune în privința acestuia aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, unele interdicții în acest sens nu s-au reținut. Mai mult, potrivit materialelor cauzei, inculpatul din propria inițiativă a restituit prejudiciul material și moral succesorului victimei și ultimul nu are careva pretenții față de inculpat, în acest sens a înaintat către organul de urmărire penală o cerere, prin care a solicitat neatragera lui Răchițeanu Anton la răspundere penală.

În acest context se menționează, că criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul casării deciziei instanței de apel. Pedepsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea

echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Referitor la recursul procurorului în partea ce ține de încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2464 lei, Colegiul menționează că corect instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile privind efectuarea expertizelor judiciare solicitate de către organul de urmărire penală, nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare care urmează a fi achitate de către condamnat. Mai mult, Colegiul indică că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea procurorului, plățile necesare pentru efectuarea expertizei, vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat prin prisma prevederilor art. 227 Cod de procedură penală.

Astfel, suma de 2464 lei solicitată de către procuror ca să fie încasată de la inculpat în folosul statului, constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare nr. 34/12/1-R-2994 din 08.06.2017 și nr.59D/821 din 13.06.2017, or, potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții și în cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Drept urmare, Colegiul penal conchide că, temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi motiv de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat. Soluția adoptată de instanța de apel corespunde prevederilor art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, iar modificarea ulterioară a legislației la capitolul cheltuielilor de judecată nu poate servi temei de implicare în decizia definitivă.

Instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, astfel, recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Răchițeanu Anton, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 aprilie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun